

Cyklus: Božia zvesť

Vitalij Olijnik

2. časť: Dva rodokmene

Dnes budeme pokračovať v počúvaní Božej zvesti. Naším cieľom je prečítať celú Bibliu od začiatku do konca, od 1. knihy Mojžišovej po Zjavenie. Zakaždým si čítame 2 až 3 kapitoly počas bohoslužby, trvá to okolo 8 až 10 minút, a kladieme si otázku o význame: čo sa nám Boh snažil povedať, keď vyberal túto konkrétnu zvesť alebo túto konkrétnu informáciu?

Dnes sme čítali 1. knihu Mojžišovu 4. a 5. kapitolu. a keď ich čítate, vidíte, že v týchto 2 kapitolách je niečo podobné. 4. kapitola opisuje rodokmeň prvých ľudí, a potom 5. kapitola tiež obsahuje rodokmeň prvých ľudí, no sú to rôzne zoznamy pokolení, sú to rôzne rodokmene. Dnešná téma je Božia zvesť: Dva rodokmene.

Podme sa ponoriť do textu a prečítame si 1. knihy Mojžišovu 4. kapitolu, verše 13-14: *"13 / povedal Kain Hospodinovi: Väčší je môj trest, než by som ho vládol zničiť. 14 Ajhľa, dnes ma odháňaš z tváre zeme, budem sa skrývať pred Tvojou tvárou".*

Táto fráza "budem sa skrývať" nás priamo vedie k predošlej kapitole. Pamätáte si, kto ako prvý vyslovil túto frázu "skryjem sa"? Adam a Eva.

V 1. knihe Mojžišovej 3. kapitole, verše 7-8 čítame: *"7 Vtedy sa obidvom otvorili oči a spoznali, že sú nahí; pospínali si teda figové lístie a urobili si zástery. 8 Keď začuli kroky Hospodina Boha, chodiaceho za podvečerného vánku po záhrade, skryl sa človek a jeho žena pred Hospodinom Bohom medzi stromy záhrady."*

Akonáhle hriech vošiel do štruktúry našej planéty a do podstaty prirodzenosti našich prarodičov Adama a Evy, hneď sa zrodila túžba vyháňať sa Bohu. Akonáhle hriech vošiel do sveta, hneď sa chceli skrýť pred Božou prítomnosťou.

Predtým sa chceli v podvečernom vánku rozprávať s Bohom a Boh sa zdieľal s Adamom o to, ako bol svet stvorený, tiež ho varoval pred nebezpečenstvom straty záhrady Eden. Komunikovali spolu priamo, bez prekážok, v ich vzťahu bolo všetko dokonalé, ale akonáhle sa objavil hriech, začali sa odťahovať, začali sa skrývať pred Bohom. Takže, spáchanie hriechu vedie k túžbe držať sa ďalej od Boha, vyháňať sa Mu.

A s rovnakým princípom sa stretávame tu. Kain práve zabil svojho brata a keď sa Boh snaží s ním hovoriť, dokonca aj pred zabitím, keď sa Boh snaží zastaviť Kaina, aby nespáchal tento čin, a potom neskôr, keď hriech bol spáchaný, keď bol Ábel zabitý, Boh sa snažil komunikovať s Kainom, ale Kainovou túžbou bolo skrýť sa pred Božou prítomnosťou.

Má niekto z vás takúto skúsenosť? Keď zhrešíte, keď urobíte niečo, o čom viete, že je proti Božej vôli a viete, že by vám to ublížilo, no napriek tomu to urobíte, z rôznych dôvodov. Ako sa potom cítite? Cítite spaľujúcu túžbu ísť do cirkvi, chcete čítať Bibliu?

Žiaľ, s nami sa deje rovnaká vec. Keď sme zhrešili, máme na výber: buď to vyznať, prísť pred Zákonodarcu, poprosiť o odpustenie, začať odznova a prijať od Neho odpustenie. Alebo ak to

nechceme urobiť, žiaľ, deje sa nám rovnaká vec: chceme sa skryť, chceme uniknúť pred Bohom a nechceme byť v Jeho blízkosti, nech je kdekoľvek. Takže, vektor života Kaina, smer života Kaina bol smerom od Boha potom, ako spáchal tento strašný hriech.

Potom prídeme k 1. knihe Mojžišovej 4. kapitole, verš 16, ktorý hovorí: *"16 Vtedy Kain odišiel od tváre Hospodinovej a býval v krajine Nód, východne od Edenu."*

Môžete sa pozrieť na verš a pokúsiť sa určiť, čo je paralelné s čím? Eden je paralela k niečomu. K čomu je to paralela?

Eden je miesto, kde ... Dobre, pomôžem vám. Kde chcel Kain odísť? Preč od čoho?

Od Hospodinovej tváre, od Božej prítomnosti. Teda, aby sa dostal preč z Božej prítomnosti, musel odísť z Edenu. Takže, Eden je paralela na prítomnosť Hospodina, je totožný s Božou prítomnosťou.

Keď čítame biblický príbeh, Biblia nám hovorí, že vchod do Edenskej záhrady bol tam, kde stáli anjeli cherubíni a bolo to tam, na tom mieste, kde sa prinášali obete. Bol tam postavený oltár a obaja, Kain aj Ábel tam priniesli obete Bohu. Teda, toto miesto bolo spojené s Božou prítomnosťou.

Oni mohli vidieť tých žiarivých anjelov s ohnivými mečmi, ktorí chránili prístup k stromu života. Teda, to nebola len myšlienka, nejaká metafora. Toto bol skutočný, viditeľný prejav Božej prítomnosti.

Takže, keď Kain odchádza preč a sťahuje sa na východ do krajiny Nód, Kain sa skrýva, uteká, oddeľuje sa od Božej prítomnosti, ktorá sa prejavovala pri vstupe do Edenskej záhrady.

Takže, toto je jedna osobnosť, jeden potomok, Kain, prvorodený syn Adama a Evy, ktorý sa rozhodol odísť od Hospodina tak ďaleko, ako je to len možné. Toto je jeden smer, toto je jeden vektor.

Teraz si podme prečítať o inej osobnosti, o bratovi Kaina. 1. kniha Mojžišova 4. kapitola, verš 25: *"25 Adam opäť poznal svoju ženu a ona porodila syna a dala mu meno Šét, hovoriac: Ved' Boh mi nahradil iného potomka namiesto Ábela, ktorého zabil Kain."*

Je tu ďalšia postava, ktorej meno je Seth. Seth je Šét. V pôvodnom jazyku Biblie, v hebrejčine, výslovnosť tohto slova je Šét.

A keď čítate originál Biblie, niečo sa vám hneď vyjasní. Meno, ktoré bolo dané tomuto synovi, je priamo spojené s významom. Takže, Eva porodila syna, nazvala ho Šét a povedala: Boh dosadil iné semeno. "To appoint", teda "dosadiť" v origináli znamená Šét. Boh dosadil.

Keď čítame zvitok Tóry tak, ako je pôvodne napísaný, bez samohlások, len tie písmená, ktoré sa tam nachádzajú, tak Šét ako význam mena tohto človeka, a Šét ako vysvetlenie, prečo tento človek dostal toto meno, sú totožné. Takže, volá sa Šét, lebo Boh Šét - Boh dosadil.

Eva poukazuje na určitú Božiu činnosť a táto činnosť súvisí s veľmi dôležitým pojmom.

Čítame: Boh dosadil ... čo? Iné semeno, potomstvo. Boh dosadil INÉ semeno.

Slovo "semeno" má veľký význam. V súvislosti s Evinými deťmi o semene po prvýkrát čítame v 1. knihe Mojžišovej 3. kapitole, verš 15, kde sa hovorí: *"15 A položíím nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi tvojím semenom a medzi jej semenom; ono ti rozdrví hlavu a ty mu rozdrvíš päťu."*

Teda slovo "semeno", v origináli v hebrejčine "zara", odkazuje na Spasiteľa, ktorý príde ako človek, ktorý sa narodí z Evy. Jeden z Eviných potomkov porazí hada, prinesie spasenie ľudstvu.

A keď sa narodil Kain, Eva hneď povedala: "Dostala som muža od Hospodina", ako uvádzajú niektoré preklady, ale doslovne to znamená: "dostala som muža Hospodina". Teda, ona hovorí: toto je ten potomok, ktorého zaslúbil sám Boh. Toto je samotný Boh, ktorý prišiel, aby nás zachránil. Teda, Eva mala túto mimoriadnu vieru, že jej prvorodený syn Kain bude ten, ktorý zachráni svet a rozdrví hadovi hlavu. Žiaľ, Kain sa stal vrahom.

A teraz, keď sa narodil Šét, Eva povedala: "Boh dosadil iné semeno". Ona teraz verí, že možno Šét bude ten, ktorý bude naplnením toho zaslúbenia, že semeno ženy rozdrví hlavu hadovi.

Potom sa stalo niečo iné. 1. kniha Mojžišova 4. kapitola, verš 26: *"26 Aj Šétovi sa narodil syn; dal mu meno Enoš. Vtedy začali vzývať meno Hospodinovo."*

Čo to znamená "vzývať meno Hospodinovo"? Znamená to uctievať Hospodina, znamená to modliť sa k Nemu, hovoriť s Ním, znamená to prinášať Mu obete atď. Táto fráza "vzývať meno Hospodinovo" sa často používa v Biblii a opisuje uctievanie Boha.

Takže máme ďalšieho potomka, ďalšieho syna Adama a Evy, ktorý sa volá sa Šét, ktorý sa namiesto oddávovania sa od Boha a dištancovania, približuje k Nemu a chce byť s Bohom, chce Ho uctievať, chce, aby jeho vektor a smer jeho života bol smerom k Bohu.

Takže títo dvaja, Kain na jednej strane, ktorý sa stále viac vzdáľuje od Boha a Šét na druhej strane, ktorý sa stále viac približuje k Bohu, sa stali predkami, sa stali otcami 2 rôznych národov, 2 rôznych rodokmeňov.

Teraz poďme na opis charakteristických črt. Čo sa dozvedáme, keď čítame o takzvaných Kainovcoch? Kainovci sú potomkovia Kaina.

1. kniha Mojžišova 4. kapitola, verš 17: *"17 A Kain poznal svoju ženu a ona počala a porodila Henocha. Potom vystaval mesto a nazval ho menom svojho syna Henocha."*

Prvá vec, ktorá je opísaná v tomto rodokmeni, je budovanie mesta. Kain odišiel preč a začal zakladať civilizáciu. Teda, zakladateľ prvého mesta bol Kain, vrah svojho brata. A potom Biblia hovorí, že dal meno tomuto mestu, a toto je niečo jedinečné.

V súčasnosti je bežné nazývať mestá podľa rôznych ľudí, podľa rôznych udalostí atď. Napríklad Seattle je pomenovaný podľa jedného z indiánskych náčelníkov, však? Boli to pôvodní obyvatelia, domorodci v tejto oblasti a podobne.

Teda, my sme nato zvyknutí, ale vtedy to bolo po prvýkrát. Pretože, keď sledujete použitie tohto hebrejského slovesa, ktorým je v origináli sloveso "kará", čo znamená "pomenovať", predtým to bol Boh, ktorý dával mená, pomenovával veci.

Boh stvoril svetlo a *"Boh pomenoval svetlo dňom"*. Boh stvoril toto a pomenoval to takto, stvoril tamto a pomenoval to takto. Potom Adam dostal právomoc pomenovávať veci, pretože v biblickom kontexte meno znamená definíciu.

Ľudia nedostávali mená len preto, že to bolo módne alebo populárne. Každé meno malo svoj význam a malo opisovať charakter, status, osud toho človeka atď. Takže každý človek, každá činnosť, každá realita dostala meno, ktoré by odzrkadľovalo charakter tohto človeka alebo reality. Až dovtedy všetko, čo bolo pomenované, bolo Božie stvorenie.

No tu bol po prvýkrát pomenovaný výtvar ľudskej ruky: niečo, čo Kain postavil, niečo, čo dosiahol. Navyše, keď sme čítali, že Šét a jeho potomstvo začali vzývať meno Hospodina, "vzývať meno Hospodina" je rovnaké sloveso "kará".

Takže, máme dvoch rôznych ľudí, jeden "kará" Boha a ďalší "kará" mesto. Jeden uctieva Boha, vzýva Boha, chváli Boha, vyvyšuje Boha vo svojom živote a druhý uctieva to, čo on vytvoril. Je fascinovaný svojimi úspechmi a toto sa stáva podstatou jeho života.

V origináli je sloveso použité v priebehovom tvare, čo znamená, že staval, staval, staval a staval po celý svoj život. Vždy postavil a uctieval výtvar svojich rúk. Takže, radšej ako uctievať Stvoriteľa, teraz sa stvorenie stalo objektom jeho uctievania. A keď to čítate v origináli, šokujú vás tieto paralely a tento rozpor, tieto protiklady sú jasne viditeľné.

Čo sa ešte dozvedáme o Kainovi a jeho potomstve? Poďme si prečítať 1. knihu Mojžišovu 4. kapitolu, verš 20: *"20 A Ada porodila Jábala; ten bol otcom tých, ktorí bývajú v stanoch a pasú stádo."*

Ako voláme ľudí, ktorí bývajú v stanoch so stádami? Nomádi. Na východe ich volajú Beduíni, však? To sú ľudia, ktorí nemajú žiadne stále obydliá, kočujú. S čriedou dobytky prídu na nejaké miesto, keď stáda všetko zožerú, presunú sa ďalej. Prídu na nové miesto, stáda všetko zožerú a presunú sa ďalej. Teda, neuvažovali nad opätovnou výsadbou a trvalou udržateľnosťou, nič také. Chceli len brať, len brať, len brať a všetko zničiť. To bol spôsob fungovania, v ktorom žili Jábal a jeho potomkovia.

Ďalej ideme do 1. knihy Mojžišovej 4. kapitoly, verš 21, ktorý hovorí: *"21 A meno jeho brata bolo Júbal; ten bol otcom všetkých, ktorí hrajú na harfu a pískajú na píšťalu."*

Čo je tu opísané? Zrodenie hudby, umenia, hudobných nástrojov, piesní atď. Teda vidíme, ako táto civilizácia postupne robí pokroky a rozvíja sa.

Ďalej, 1. kniha Mojžišova 4. kapitola, verš 22: *"22 Aj Cilla porodila Túbal Kaina, učiteľa všetkých majstrov s bronzom a železom. Sestra Túbal Kaina bola Naama."*

Ďalší krok rozvoja civilizácie je práca s rôznymi druhmi kovov: lisovanie, tvarovanie, začali sa objavovať nové nástroje, nastáva technický pokrok, rozvoj hutníctva atď.

Teda, s každým veršom pozorujeme nové stupne a oblasti ľudského rozvoja a táto civilizácia sa stáva silnejšia a komplexnejšia, sofistikovanejšia a ľudia uctievať všetko, čo vytvorila.

Takže, našli ste zatiaľ niečo zlé na budovaní miest, na kočovaní so stádami, na starostlivosti o zvieratá, aj keď zožerú všetko, čo im príde do cesty? A čo hudba, a čo technický pokrok? Je na tom niečo zlé?

Nie. Toto je to, čím sa dnes naša civilizácia pýši, však? Rozvoj, veda, technológia, elektronika atď. Sme hrdí na úspechy, ktoré sme dosiahli. Rozvoj všetkých možných aspektov ľudského poznania, to je naozaj niečo, načo môžeme byť pyšní. No, toto je to len jedna strana tejto zvesti. Spolu s pokrokom, spolu s rozvojom tejto civilizácie, sa rozvíja aj niečo iné.

Podme si teraz prečítať o druhej strane mince tohto rodokmeňa. Otvorme si 1. knihu Mojžišovu 4. kapitolu, verš 19. Je to o rodine, je to o tom, ako začali žiť v tejto základnej jednotke spoločnosti, kde sa vytvára morálka, kde sa odovzdávajú vedomosti, kde sa utvára charakter.

1. kniha Mojžišova 4,19 hovorí: *"19 A Lamech si vzal dve ženy; jednej bolo meno Ada, a meno druhej bolo Cilla."*

Takže, tu to máme, ako sa volá, ako to voláme? Polygamia. Namiesto pôvodného Božieho plánu, ktorý je jasne opísaný v 1. knihe Mojžišovej 2,24, kde sa hovorí: *"24 Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a príľne k svojej žene a budú jedným telom."*

Namiesto jednej ženy a jedného muža, ktorí sa spolu spájajú, aby sa boli jedno v manželstve, sa tu predstavuje niečo iné: jeden muž a dve ženy. V rôznych kultúrach v histórii zeme to bolo niekedy opačne: Jedna žena a dvaja muži alebo traja, štyria - v závislosti od kultúry. No pôvodný Boží zámer, vzorec na budovanie ďalšej generácie bol poškodený.

Takže, je tu predstavená polygamia a s ňou iný pohľad na ľudskú sexualitu. Až dovedy, kým prídeme k 1. knihe Mojžišovej 6. kapitole, kde sa hovorí, že každá bytosť na zemi sa premieňala na niečo úplne iné. Takže pôvodný Boží plán bol zničený.

Teraz na inú tému. 1. kniha Mojžišova 4. kapitola, verše 23-24 popisuje inú stránku tohto pokroku medzi Kainovými potomkami.

1. kniha Mojžišova 4, 23-24: *"23 A Lamech povedal svojim ženám, Ade a Cille: Počujte môj hlas, ženy Lamechove! Ušima pozorujte moju reč! Lebo som zabil muža pre svoju ranu a mládenca pre svoju modrinu."* (SJ: preklad Roháček) *"24 Ak bude Kain pomstý sedemkrát, tak Lamech sedemdesiatsedemkrát."*

Čo sa tu opisuje? V prvom rade vidíme, že Lamech na niečo reaguje. Zavolá si svoje dve ženy a hovorí: chcem vám niečo povedať. Tak mimochodom, všetko, čo tu hovorí, je v poetickej forme, v origináli je to poézia. Je to vznešený, slávnostný jazyk.

Hovorí: Nieкто ma zranil a čo som urobil ja? Zabil som toho človeka. Nieкто ma udrel a čo som urobil ja? Zabil som toho človeka. Jeden bol starší, druhý bol mladý.

Dovoľte mi to prečítať ešte raz. Teraz čítam z prekladu New International Version (SJ: ekumenický preklad), môžete si to prečítať v každej verzii, ktorú máte, je tu napísané: *"23 Zabil som muža, ktorý ma poranil, mládenca, ktorý ma udrel."*

Je na seba hrdý. Hovorí: Som zabijak, som vrah a chcem vám o tom zaspievať, chcem o tom napísať oslavnú báseň.

Ale to nie je všetko. Poďme si o tom povedať viac. Existuje tu neprimerané použitie sily. Ak ho niekto zranil, mal sa pokúsiť získať nejakú formu kompenzácie, však? Nie. On rovno toho muža zabil.

Ak vás niekto udrie, čo urobíte? Snažíte sa zistiť príčinu, snažíte sa nájsť riešenie, snažíte sa získať kompenzáciu, toto by bolo rozumné očakávať.

Nie. On ihneď zabíja toho človeka, toho mladého človeka, ale tú najhoršiu vec hovorí v 1. knihe Mojžišovej 4,24: *"24 Ak bude Kain pomstý sedemkrát, tak Lamech sedemdesiatšedemkrát."* O čom tu hovorí? On cituje samotného Boha.

Keď Kain zavraždil svojho brata Ábela, mal strach a vidíme, čo mu Boh povedal v 1. knihe Mojžišovej 4,15: *"15 Hospodin mu však povedal: „Nie, to sa nestane, lebo ktokoľvek by zabil Kaina, toho postihne sedemnásobná pomsta."*

A Lamech používa tieto Božie slová a hovorí: Kain sa stal vrahom, no Boh ho ochránil od všetkých následkov, takže sa mu nič zlé nestalo. Ja som teraz zabil dvoch ľudí, tým skôr sa mi nič zlé nestane. Teda Lamech používa Kainov prípad ako vzor pre svoje správanie.

Takže vlastne hovorí: budem zbavený akejkolvek zodpovednosti. Nikto mi nič zlé neurobí, aj keď som sa takto správal. Teda, on zabíja, je na to hrdý a hovorí: nedostanem zato žiadny trest, nebudem niesť žiadne následky. A toto je veľmi nebezpečné.

Keď človek, on alebo ona, verí, že je nepostihnuteľný pri porušovaní Božieho zákona, pri krádeži, pri lúpeži, pri zabíjaní, pri zraneniach ľudí, pri konaní zla, keď tomu niekto verí, že žiadny trest ho zato nečaká, bez ohľadu nato, čo zlé človek urobil, potom sa takýto človek stáva nezastaviteľný.

Ak niet trestu, ak neexistuje vzájomná súvislosť medzi tvojimi skutkami a následkami, tak si v podstate môžeš robiť všetko, čo sa ti zachce. A neexistuje nič, čo bude pre teba následkom.

Takže Kainovci, potomkovia Kaina sú na jednej strane veľmi bystrí, sú veľmi pokrokoví, budujú veci, vytvárajú veci, zdokonaľujú sa, ale na druhej strane, pretože žijú ďaleko od Boha, utiekli z Jeho prítomnosti, nechcú Boha v ich životoch, neuznávajú Ho, začínajú uctievať všetko, čo vyrobia a morálka tejto spoločnosti sa rozpadá.

Lamech je siedma generácia od Adama, od stvorenia. A biblický príbeh nám ukazuje, čo sa deje s ľuďmi v tejto línii, v tomto rodokmeni, ktorí si vybrali život bez Boha: v podstate prichádzajú k sebazničeniu. Bez ohľadu na všetky ich úspechy, pokrok a rozvoj civilizácie, morálne upadajú a ich koniec sa blíži veľmi, veľmi rýchlo. Toto je jeden rodokmeň.

No a teraz druhý rodokmeň, ktorý je opísaný úplne inak. Poďme si prečítať 1. knihu Mojžišovu 5. kapitolu, verše 3-8: *"3 Keď mal Adam stotridsať rokov, splodil syna na svoj obraz a podobu a dal mu meno Šét. 4 Po Šétovom narodení žil Adam osemsto rokov a narodili sa mu synovia a dcéry. 5 Celý vek Adamovho života bol deväťstotridsať rokov, potom zomrel. 6 Keď mal Šét*

stopäť rokov, splodil Enoša. 7 Po Enošovom narodení žil Šét osemstosedem rokov a narodili sa mu synovia a dcéry. 8 Celý vek Šétovho života bol deväťstodvanásť rokov, potom zomrel.“

Čo je iné na tomto rodokmeni v porovnaní s tým, o ktorom sme práve čítali vo 4. kapitole?

Prvá vec je hneď viditeľná a zrejmá: je tu chronológia, časová postupnosť. Uvádza sa vek človeka, kedy sa narodí prvé dieťa, potom sa hovorí, že mal ešte ďalších synov a dcéry, ďalej sa uvádza dĺžka jeho života po narodení prvého dieťaťa, a potom celková dĺžka života. Takže, vek človeka, keď sa mu narodilo prvé dieťa, ako dlho žil po narodení dieťaťa a celkový vek. A takto je to pri všetkých 10-tich generáciách v tomto rodokmeni v 5. kapitole.

Keď to porovnáte s rodokmeňom Kainových potomkov, vieme, ako dlho žil Kain alebo ktorýkoľvek z jeho synov, či dcér? Kedy sa oženili, kedy mali deti, ako dlho žili? Nič z toho nepoznáme, vôbec nič.

Takže prvá veľmi dôležitá správa, ktorú nájdeme v 5. kapitole je, že počet rokov je dôležitý pre Boží ľud, pre tých, ktorí uctievali Boha.

Okrem toho by sme nevedeli, ako dlho ľudstvo žilo na tejto planéte, keby neexistoval rodokmeň Božieho ľudu. Vieme, koľko rokov prešlo odvtedy, čo Boh stvoril Adama a Evu len vďaka tomu, že v Biblii sú rodokmene ľudí, ktorí uctievali Boha.

Keď spočítate všetky čísla, dostanete 1656 rokov medzi stvorením Adama a potopou. A toto vieme presne, rok za rokom, pretože všetko je spočítané, všetko je tam.

Zároveň to znamená, že každý rok, ktorý prežijeme bez Boha, nemá cenu počítať. Tie roky sa nerátajú, nemajú žiaden význam. Mohlo to byť 50 rokov alebo 300 rokov. Nezáleží na nich.

Toto fascinujúce vyhlásenie nájdeme v knihe Žalmov 84. kapitola, verš 11: *"11 Jeden deň v Tvojich nádvoriach je lepší než iných tisíc. Radšej chcem stáť na prahu domu svojho Boha ako prebývať v stanoch bezbožnosti."*

Porovnávajú sa tu dve miesta: Boží dom a dom bezbožných. A potom sa porovnávajú dve časové obdobia: jeden deň a tisíc dní. Ak človek žije tisíc rokov oddelene od Boha, tento čas je stratený, nepočíta sa, pretože život bez Boha nie je životom v plnom slova zmysle. Taký život nemá zmysel, lebo úplne zanikne.

Videli ste niekedy niečo z majstrovskej dielne Túbal Kaina? Počúvali ste niekedy nejakú hudbu, ktorú napísal ďalší z jeho potomkov? Videli ste kresby alebo archeologické objavy niektorého z miest, ktoré postavil Kain? Nič. Všetko bolo zničené a zaniklo v potope. Takže všetky výdobytky civilizácie, pokrok technológie a všetko ostatné, čo predpotopná civilizácia dosiahla, všetko je preč. Nestojí to za zmienku.

Každý deň prežitý bez Boha je zbytočný, nemá cenu. To je správa, ktorú máme počuť. No každý rok, hoci aj deň, pokiaľ spravodlivý človek nezomrie, je významný, sa počíta. Takže meranie času histórie zeme sa počíta podľa dĺžky života Božieho ľudu.

Krátko o siedmej generácii Šétových potomkov.

Pamätáte sa, ako sa volal muž siedmej generácie z Kainovej rodovej línie? Lamech.

Zaujímavé je, že keď čítate Bibliu, len sa krátko píše: toto, potom tento, tento, tento ... a potom o Lamechovi máte akoby príbeh, teda je to podrobnejší opis. To isté sa deje v 5. kapitole. Tam sú mená, mená, počet rokov, mená, mená ... a potom je siedma generácia, ktorú predstavuje Henoch, opísaná podrobnejšie.

Podme si prečítať 1. knihu Mojžišovu 5. kapitolu, verše 21-24, ktorá opisuje život Henocha: *"21 Keď mal Henoch šesťdesiatpäť rokov, splodil Matuzalema. 22 A Henoch chodil s Bohom po splodení Matuzalema tristo rokov a splodil synov a dcéry. 23 Celý vek Henochovho života bol tristošesťdesiatpäť rokov. 24 A Henoch chodil s Bohom, a nebolo ho, lebo ho Boh vzal."*

Teda, v 4. kapitole máme opísanú siedmu generáciu Kainovcov, ktorá vedie k morálnemu úpadku a sebazničeniu.

A máme Šétovcov, potomkov Šéta v siedmej generácii, ktorí žili s Bohom, ktorí chodili s Bohom a čo sa deje? Henoch nezomiera. Všetci pred ním zomreli, on nezomiera. Boh ho vzal. Kde ho vzal? Do lepšieho mesta. Existuje nebeské mesto, volá sa nebeský Jeruzalem, ktorého architektom a staviteľom je Boh.

Takže Henoch bol prenesený, bol presídlený. Jeho imigračný status sa dramaticky zmenil. Stal sa občanom civilizácie, ktorú vybudoval sám Boh. Tam nie je žiaden smútok, plač, žiadna smrť, žiadne zlo, žiadne následky zla. Môže sa tešiť z Božej prítomnosti, pretože žil v Božej prítomnosti tu na zemi.

Teda siedma generácia je zvýraznená v oboch rodokmeňoch. Jedna príde k úplnému zničeniu, tá druhá príde k životu s Bohom.

Dnes sa môžeme rozhodnúť. Buď budeme zapísaní ako Kainovci, ktorí uctievať výtvyry ľudských rúk a ktorí sa čím ďalej, tým viac vzdávajú od Boha alebo sa budeme snažiť byť stále bližšie a bližšie k Bohu, žiť podľa Jeho noriem a podľa Jeho vôle.

A výsledok sa bude dramaticky odlišovať. Buď žiadny výsledok, nič, čo stojí za zmienku a úplné zničenie alebo Božia prítomnosť, večný život, tá najlepšia civilizácia, ktorú si len vieme predstaviť, ktorá tam je, a Henoch je tam.

My sme dnes tiež súčasťou Božej zvesti, každý z nás je súčasťou Božej zvesti. Biblia nám hovorí, že ešte pred našim narodením, Boh už mal pre nás plán. On chcel, aby sme boli s Ním, aby sme rozvíjali celý náš potenciál. On chce, aby sme tvorili, snívali, aby sme si plne uvedomovali to, čo nám dal.

No rozhodnutie je na nás: ktorý rodokmeň bude ten náš? Ku ktorému rodokmeňu budeme patriť: ku Kainovcom alebo k Šétovcom? A toto je niečo, čo si musíme rozhodnúť len my sami.

Prajem nám, aby sme sa všetci rozhodli zapísať do toho správneho rodokmeňa. Nech Vás požehná Boh. Amen.

Preložené a natitulkované so súhlasom Vitalija Olijnika.

Ďalšie materiály a videá nájdete na www.krokdoneba.com.